

ΔΙΑΔΟΧΗ ΤΗΣ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ *

ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΟΝΤΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΥ

Κ. ΕΡΡΙΚΟΥ ΣΚΑΣΣΗ

Εύχαριστῶ θερμῶς τὸν προκάτοχόν μου Πρόεδρον διακεκριμένον συνάδελφον καὶ ἀγαπητὸν φίλον κύριον Μάξιμον Μητσόπουλον διὰ τοὺς φιλόφρονας λόγους, τοὺς ὁποίους εἶχε τὴν ἐγγένειαν καὶ τὴν καλωσύνην νὰ εἴπῃ περὶ ἐμοῦ, συγχαίρων δὲ αὐτὸν διὰ τὸ ἐπιτελεσθῆν ἐπὶ τῆς προεδρίας αὐτοῦ ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ ἔργον.

Ἀναλαμβάνων σήμερον τὰ καθήκοντα τοῦ 43ου Προέδρου τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, τοῦ ἀνωτάτου τούτου πνευματικοῦ Ἰδρύματος τῆς χώρας ἡμῶν, πρῶτον μὲν εὐχαριστῶ τὸν Θεόν, ὅτι μὲ ἠξίωσε τοιαύτης τιμῆς, δεύτερον δὲ ὁμολογῶ χάριτας εἰς ὑμᾶς, ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι, οἱ ὅποιοι διὰ τῆς εὐμενοῦς ψήφου σας μὲ ἀνεδείξατε εἰς τὸ ὑπάτον τῆς Ἀκαδημίας ἀξίωμα.

Τὰ προβλήματα, τὰ ὁποῖα ὑφιστάμενα ἀπὸ μακροῦ παρεμποδίζουν τὸ ἔργον τῆς Ἀκαδημίας ἢ καθιστοῦν αὐτὸ ἀδύνατον εἰς οὐσιώδη σημεῖα, εἶναι οἰκονομικά, διοικητικά, τεχνικά καὶ ἐπιστημονικά.

Ἡ Ἀκαδημία διαθέτει σήμερον ἓνα μόνον οἰκονομικὸν ὑπάλληλον, ἐνῶ διέθετεν ἐθθὺς ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς της, ὅτε ἡ σχετικὴ ἐργασία δὲν ἔφθανεν εἰς τὸ ἑκατοστὸν τῆς σημερινῆς, δύο ἢ καὶ περισσοτέρους. Ἡ ἔλλειψις εἰδικοῦ προσωπικοῦ ἔχει ὡς ἐπακολούθημα νὰ μὴ εἶναι δυνατὴ ἡ ἀγρυπνος παρακολούθησις καὶ ἀξιοποίησις τῶν παντὸς εἶδους περιουσιακῶν στοιχείων τῆς Ἀκαδημίας, μὲ τελικὸν ἀποτέλεσμα τὴν ὕλικήν δυσχέρειαν, ἣ ὁποία καταπονεῖ τὸ ἡμέτερον Ἰδρυμα, μὲ ἐπιπτώσεις περισσότερον ὀδυνηρὰς ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ παρεχομένη κατ' ἔτος ὑπὸ τοῦ Κράτους ἐπιχορήγησις εἶναι, τολμῶ νὰ εἴπω, λίαν ἀνεπαρκής, καὶ ἀπολύτως καὶ συγκριτικῶς,

* Συνεδρία τῆς 11ης Ἰανουαρίου 1968.

ἀν ληφθῆ ὑπ' ὄψιν ὅτι τοῦτο, τὸ Κράτος, ἀκόμη καὶ εἰς ἰδιωτικὰς Ἑταιρείας προσφέρεται καὶ μάλιστα ἐκ τοῦ τακτικοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ βοήθειαν σχετικῶς κατὰ πολὺ σημαντικωτέραν.

Διαθέτει ἐπίσης εἰς τὴν Γραμματεῖαν ἢ Ἐκτελεστικὴν Ἀκαδημίαν ἕνα μόνον πτυχιούχον ὑπάλ-
ληλον, ὡς περίπου συνέβαινεν εἰς τὰ πρῶτα αὐτῆς βήματα, πρὸ τεσσαράκοντα ἐτῶν,
διὰ τὰ ἐκτελεστικὰ ὑπηρεσίαν ἑκατονταπλασίαν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Πῶς εἶναι λοιπὸν
νοητὸν τὸ ὑπάρχει κανονικὸς ρυθμὸς εἰς τὴν διοικητικὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἀκαδημίας ;

Ἡ πλημμελὴς λειτουργία τῆς οἰκονομικῆς καὶ διοικητικῆς ὑπηρεσίας τῆς
Ἀκαδημίας δέον τὸ ἀντιμετωπισθῆ ἀμέσως διὰ τῆς πληρώσεως τῶν προβλεπομένων
ὑπὸ τοῦ Νόμου θέσεων καὶ ἐνδεχομένως τῆς δημιουργίας καὶ ἄλλων ἔτι, κατό-
πιν ἀντικειμενικῆς ἐπιλογῆς καταλλήλων προσώπων, τῶν ὁποίων τὸ ἦθος καὶ αἱ
ἐκ τῆς πείρας ἰκανότητες τὸ ἐμπνέουν τὴν ἐμπιστοσύνην ἡμῶν. Ἄς μὴ ἀπατώ-
μεθα ἢ Ἀκαδημία θὰ λειτουργήσῃ εὐρύθμως καὶ ἀποδοτικῶς, ἐφ' ὅσον θὰ διαθέτῃ
ἰσχυρὰν καὶ ἰκανὴν οἰκονομικὴν ὑπηρεσίαν καὶ γραμματεῖαν.

Ἡ Ἀκαδημία ὀφείλει τὸ δημοσιεύειν κατ' ἔτος τὰ Πρακτικὰ αὐτῆς, πρὸς δὲ
τούτοις τὴν σειρὰν τῶν Πραγματειῶν, τὰς Ἐπετηρίδας τῶν Κέντρων καὶ ἄλλα
δημοσιεύματα, μετ' ὀλίγον δὲ χρόνον θὰ ἔχη τὴν ἀντιμετώπισιν καὶ τὰς ἐκδόσεις
τῶν ἀρχαίων καὶ μεσαιωνικῶν ἐλληνικῶν κειμένων, ἐὰν δὲ τεθῆ εἰς ἐφαρμογὴν ὁ
Νόμος περὶ ἐνισχύσεως τῶν ἐλληνικῶν Γραμμάτων καὶ καλῶν Τεχνῶν, θὰ ἔχη τὴν
ἀντιμετώπισιν καὶ τὰ σχετικὰ πρὸς ταῦτα δημοσιεύματα. Ἡ ἔγκαιρος δημοσίευσις
τῶν ἐπιστημονικῶν ἀνακοινώσεων καὶ ἐργασιῶν εἶναι ἀναγκαία λόγῳ τῆς ταχύτητος,
μεθ' ἧς σήμερον προχωρεῖ ἡ ἐπιστήμη. Διὰ τὸ ὑπάρχει ὅμως ὄχι μόνον ταχὺς ρυθμὸς
εἰς τὰ δημοσιεύματά της, ὡς πολλὰ ἐπὶ μακρόν, ὡς μὴ ὄφελος, μένον ἀδημοσίευτα,
ἀλλὰ καὶ οἰκονομία καὶ ποιότης ἀνωτέρας στάθμης εἰς τὸ βαρυσήμαντον ἔργον τοῦτο,
ἔχομεν τὴν γνώμην ὅτι ἐπιβάλλεται τὸ ἐπιδιώξωμεν τὴν ἀπόκτησιν εἰδικοῦ τυπο-
γραφείου καὶ τὴν πρόσληψιν εἰδικῶν ὑπαλλήλων καὶ ἀτέλειαν χάριτος, ὡς συμβαίνει
εἰς πλείστας Ἀκαδημίας τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ἡ ρεαλιστικὴ ἀντιμετώπισις τῶν προβλημάτων τῆς Ἀκαδημίας ἡμῶν, τῶν
ἐχόντων σχέσιν πρὸς τὴν ἐπιστήμην, εἶναι ἀναγκαῖον τὸ ἔχει ὡς ἀφετηρίαν τὰ ἐξῆς
δεδομένα.

Πρῶτον ὅτι σήμερον οὐδεμία χώρα τοῦ κόσμου γενικῶς, εἰδικώτερον δὲ τῆς
Εὐρώπης, εἶναι δυνατὸν τὸ κυβερνηθῆ καὶ τὸ ζῆσθαι, πολὺ δὲ περισσώτερον τὸ προο-
δεύειν χωρὶς τὴν ἐντατικὴν θεραπείαν τῆς ἐπιστήμης καὶ γενικώτερον τοῦ πνεύματος.
Ἡ καλλιέργεια τούτου καὶ ἐκείνης δὲν εἶναι σήμερον ἀπλῶς ζήτημα ἐσωτερικῆς
ἀνάγκης, ὅπως τὸ ἀντελαμβάνετο ὁ ἰδρυτὴς τῆς πρώτης Ἀκαδημίας τοῦ κόσμου, ὁ

ἐπώνυμος ἦρως φιλόσοφος τοῦ Ἰδρυάτος ἡμῶν. Εἶναι θέμα ζωῆς ἢ καλλιέργεια τῆς ἐπιστήμης καὶ τοῦ πνεύματος διὰ τὸν σημερινὸν ἄνθρωπον. Καὶ κατὰ φυσικὸν λόγον ὁ Ἕλληνας δὲν δύναται καὶ δὲν πρέπει νὰ ἀποτελεῖ ἐξαιρέσειν.

Δεύτερον ὅτι ἡ ἐπιστήμη σημαίνει κυρίως ἔρευναν, διότι μόνον διὰ ταύτης δημιουργοῦνται αἱ ἐπιδόσεις. Αἱ συνθῆκαι τῆς ζωῆς ἀπὸ τοῦ τέλους ἤδη τοῦ παρελθόντος αἰῶνος ἤρχισαν νὰ διαμορφώνονται κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε ἡ ἐνότης τῆς διδασκαλίας καὶ τῆς ἐρεῦνης, ἡ ἐνότης τῆς πρακτικῆς ζωῆς τῆς τέχνης καὶ τῆς δημιουργίας ἔχει σήμερον σχεδὸν τελείως καταλυθῆ. Τὰ Πανεπιστήμια, ὑπὸ τὴν μορφήν καὶ τὸν τύπον, καθ' ὃν λειτουργοῦν τοῦλάχιστον εἰς τὴν Ἑλλάδα —περιορίζω τὸ θέμα εἰς τὸν ἐπιστημονικὸν τομέα— δύναται δυσκόλως νὰ ἀνταποκριθῶσιν εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ἐρεῦνης. Ἡ Ἀκαδημία ἡμῶν εἶναι τὸ μόνον ἐπίσημον Ἰδρυμα τοῦ Κράτους, τὸ ὁποῖον ὡς ἐκ τῆς φύσεως αὐτοῦ καὶ κυρίως ὡς ἀπηλλαγμένον ἀπὸ τὴν πρακτικωτέραν τῆς ἐπιστήμης πλευρὰν πρέπει νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ θεραπεύῃ τὴν ἐπιστήμην ὡς ἔρευναν.

Τὸ τρίτον δεδομένον εἶναι ὅτι ἡ χώρα ἡμῶν ὑστερεῖ τό γε νῦν ἔχον εἰς δυνατότητας ἢ προϋποθέσεις οικονομικὰς καὶ ἄλλας, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐπέτρεπον ἔντονον πρὸς ἄλλας χώρας συναγωνισμὸν εἰς φυσικὰς καὶ τεχνικὰς ἐρεῦνας. Ἐπομένως ἡ Ἀκαδημία ἡμῶν ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν δύναται νὰ ῥίψῃ τὸ βάρος τῆς δραστηριότητός της εἰς τοὺς τομεῖς αὐτούς. Παρομοίαν σκέψιν ἐξέφρασε πρὸ τινῶν ἐτῶν, ἂν ἐνθυμοῦμαι καλῶς, ἐν τῇ Αἰθούσῃ ταύτῃ, ἐνώπιον τοῦ τότε Πρωθυπουργοῦ, ὁ ἀξιότιμος συνάδελφος κ. Ζέρβας. Ὅπωςδῆποτε οἱ ἀξιότιμοι συνάδελφοι, ἀντιπρόσωποι τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν, οἵτινες ἐπιδεικνύουν τόσην δραστηριότητα ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ διὰ πολλῶν καὶ ἐξόχων ἀνακοινώσεων, εἶναι ἀρμόδιοι νὰ εἰσηγηθῶσι κατὰ πόσον εἶναι δυνατὴ καὶ ἐπιβεβλημένη ἡ ἴδρυσις νέων Κέντρων ἐρεῦνης θετικῶν ἐπιστημῶν παρὰ τῇ Ἀκαδημίᾳ.

Κατὰ τὰ ἀνωτέρω δεδομένα τῆς ἐπιστήμης καὶ τὰς δυνατότητας τῆς χώρας ἡμῶν ἡ Ἀκαδημία δύναται καὶ πρέπει ἀναμφισβητήτως νὰ ἀναπτύξῃ δραστηριότητα κυρίως εἰς τοὺς τομεῖς τῶν καλουμένων θεωρητικῶν ἐπιστημῶν, τῶν Γραμμάτων καὶ τῶν καλῶν Τεχνῶν.

Δι' ἀρκετὰς ἐκ τῶν ἐπιστημῶν αὐτῶν ὑπάρχον τὰ Κέντρα τῆς Ἀκαδημίας. Δυστυχῶς ὅμως τὰ Κέντρα ταῦτα ἐλαχίστους διαθέτουν μονίμους ἐπιστημονικοὺς ὑπαλλήλους, τινὰ δὲ τούτων μόνον ἓνα, ἄλλα δὲ οὐδὲ ἓνα, καὶ ὀλίγους ἀπεσπασμένους ἐκ τῆς Μέσης Ἐκπαίδευσως, οἱ ὁποῖοι παραμένουν εἰς τὰ Κέντρα ὑπὸ τὴν πίεσιν τοῦ ἄγχους τῆς προσωρινότητος. Ὁ τελευταῖος περὶ Ἀκαδημίας Νόμος, τὸν ὁποῖον χρεωστοῦμεν εἰς τὸν τότε Πρόεδρον τῆς Ἀκαδημίας τὸν ἀξιότιμον συνάδελφον κ. Τσάτσον, ἐδημιούργησεν ἀρκετὰς ὀργανικὰς θέσεις, ἀλλὰ δυστυχῶς μέχρι σήμερον

οὐδεμία ἐπετροπή νὰ πληρωθῆ. Πῶς λοιπὸν εἶναι δυνατόν νὰ θεραπεύσουν ἀποδοτικῶς τὴν ἐπιστήμην τὰ ἐπιστημονικὰ Κέντρα ἐρεῦνης τῆς Ἀκαδημίας χωρὶς ἐπιστήμονας ;

Ὅλαι αἱ κυβερνήσεις τῶν τελευταίων ἐτῶν διακηρῶσσαν ὅτι ἡ ἀνάπτυξις τῶν ἐπιστημῶν εἶναι ἀπαραίτητος εἰς τὴν χώραν ἡμῶν καὶ ὅτι ἡ διάθεσις πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν τῶν ἀπαιτουμένων πόρων ἀποτελεῖ τὴν καλυτέραν ἐπένδυσιν. Δυστυχῶς αἱ ἐπανελημμένα ἀπαγορεύσεις πληρώσεως τῶν ὀργανικῶν θέσεων τῶν Κέντρων τῆς Ἀκαδημίας ἡμῶν, Κέντρων καλλιιεργείας ἐπιστημῶν κατ' ἐξοχὴν εἰς τὸ ἑλληνικὸν καὶ εὐρωπαϊκὸν πνεῦμα ἀναφερομένων, μαρτυροῦν καὶ ἀνακολουθίαν καὶ πρὸ πάντων ὅτι δὲν ἔχει γίνεαι ὅσον πρέπει συνειδητὸν ὅτι τοῦλάχιστον εἰς τοὺς τομεῖς τῶν θεωρητικῶν ἐπιστημῶν ἡ Ἑλλάς, ἡ μήτηρ τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πνεύματος, πρέπει τοῦλάχιστον νὰ συμβαδίζη μὲ τὰς ἄλλας εὐρωπαϊκὰς χώρας, ἂν θέλῃ νὰ θεωρῆται χώρα εὐρωπαϊκὴ μὲ τὰς ἐδεργετικὰς δι' αὐτὴν συνεπειὰς ἐκ τῆς θεωρήσεως ταύτης.

Ἐπομένως τὸ κυριώτερον ἡμῶν μέλημα θὰ εἶναι περὶ τῆς ἀμέσου πληρώσεως τῶν ὀργανικῶν ἐπιστημονικῶν θέσεων τῶν Κέντρων τῆς Ἀκαδημίας. Καὶ ἐν προκειμένῳ θὰ ἐπιδιώξωμεν νὰ ἀλλάξῃ τὸ ἐπικρατοῦν εἰς τὰ Κέντρα κλίμα : οἱ ὑπάλληλοι αὐτῶν, ἐπιστήμονες, οἱ περισσότεροι μὲ σπουδὰς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ ἐπιστημονικὸν ἔργον, ἀμείβονται ὀλιγότερον καὶ ἀπὸ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Μέσης Παιδείας. Ἐξ ἄλλου ἔχει δημιουργηθῆ εἰς αὐτοὺς στενὴ ὑπαλληλικὴ συνείδησις, ἡ ὁποία τοὺς ἀφαιρεῖ τὴν φλόγα τῆς ἐπιστήμης. Ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἀνάψωμεν εἰς αὐτοὺς τὴν φλόγα ταύτην καὶ νὰ τοὺς μεταχειριζώμεθα ὡς ἐπιστήμονας τόσον διὰ τὴν ἰδικὴν των προβολήν, ὅσον καὶ διὰ τὴν προκοπὴν τῆς ἐπιστήμης καὶ τὴν ἀνάδειξιν τῆς Ἀκαδημίας, θὰ καταβάλωμεν δὲ πᾶσαν προσπάθειαν καὶ διὰ τὴν δικαιοσύνην βελτιώσων τῆς θέσεως αὐτῶν.

Διὰ τὴν δραστηριοποίησιν τῆς Ἀκαδημίας εἰς τὴν ἐνίσχυσιν καὶ διάδοσιν τῶν Γραμμάτων καὶ τῶν καλῶν Τεχνῶν θὰ φροντίσωμεν νὰ τεθῆ εἰς ἄμεσον ἐφαρμογὴν ὁ σχετικὸς Νόμος (5058/1931), περὶ τὸν ὁποῖον ἤδη ἡσχολήθη ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους ἡ Ἀκαδημία διὰ συνεδριῶν τῆς Β' Τάξεως μετὰ τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Κέντρου ἐκδόσεως ἔργων Ἑλλήνων συγγραφέων, διὰ συζητήσεων τῆς Ὁλομελείας καὶ σχετικῆς ἀλληλογραφίας μετὰ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας. Εἰς τὴν Ἐδρῶπην καὶ ὄλον τὸν πεπολιτισμένον κόσμον μελετῶνται καὶ ἐκτιμῶνται καὶ βραβεύονται αἱ ἐπιδόσεις τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος εἰς τὰ Γράμματα καὶ τὰς Τέχνας, καὶ ἐνταῦθα ὅπως ἀκατανοήτως δὲν βοηθεῖται ὅσον πρέπει ἡ Ἀκαδημία νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν ἐνίσχυσιν καὶ διάδοσιν τῶν ἐπιδόσεων τούτων τοῦ νεοελληνικοῦ πνεύματος.

Κύριοι Συνάδελφοι,

Ἡ Ἀκαδημία πιστεῦει ὅτι παρὰ τὰ ὀλίγα μέσα, τὰ ὁποῖα διαθέτει, προσφέρει

διὰ τῆς συντελουμένης ἐν αὐτῇ ἐργασίας θετικῆν ὑπηρεσίαν εἰς τὴν ἐπιστήμην, τὰ Γράμματα καὶ τὰς Τέχνας καὶ εἰς τὸ Ἔθνος. Ἀλλὰ εἶναι αὐτονόητον ὅτι ἡ λύσις ὅλων τῶν ἀνωτέρω προβλημάτων, κυρίως δὲ τῶν ἐχόντων σχέσιν πρὸς τὴν προώθησιν τῆς θεραπείας τῶν ἐπιστημῶν, τῶν Γραμμάτων καὶ τῶν καλῶν Τεχνῶν, καὶ γενικῶς ἡ ἀνάπτυξις τῆς δραστηριότητος τῆς Ἀκαδημίας θὰ ἐνισχυθοῦν μεγάλως — εἶναι τοῦτο αὐτονόητον — διὰ τῆς ἀξίσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑπαρχόντων τακτικῶν μελῶν. Ἡ σημερινὴ δύναμις εἰς τακτικὰ μέλη τῆς Ἀκαδημίας εἶναι περίπου τὸ ἡμισυ τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τοῦ Νόμου εἰς ἀριθμὸν, οὐσιαστικῶς δὲ πολὺ κατωτέρα τοῦ ἡμίσεος λόγῳ μακρῶν ἀπουσιῶν ἢ ἀσθενειῶν. Ἡ Ἀκαδημία δὲν βραβεύει μόνον ἔργον, ἀλλὰ καὶ ἀναθέτει ἔργον. Παραλλήλως πρὸς τὴν θεραπείαν τῆς ἐπιστήμης, τὴν ὁποίαν ἕκαστον μέλος τῆς Ἀκαδημίας ἀσκεῖ, ἐπιφορτίζεται μὲ ἔργον πολύμορφον, διοικητικὸν καὶ ἐποπτικὸν καὶ κατευθυντικὸν καὶ εἰσηγητικόν. Δὲν ἐπαρκοῦμεν ὅσοι εἴμεθα τακτικὰ μέλη εἰς τὰ ἔργα ταῦτα : Ἔχομεν ἀνάγκην καὶ ἄλλων πολλῶν ἀξίων καὶ δραστηρίων συναδέλφων. Τὴν προκήρυξιν νέων ἐδρῶν ἐπιτρέπει ὁ Νόμος καὶ ἐπιβάλλων τὰ πράγματα. Τὴν ἐκλογὴν τῶν ἀξίων διευκολύνει ὁ ὀριζόμενος ὑπὸ τοῦ Ὄργανισμοῦ τρόπος, τρόπος ὁ ὁποῖος ἐξασφαλίζει τὴν ὑπερπήδησιν τῶν πειρασμῶν καὶ τῶν ἀδυναμιῶν καὶ τὴν δυνατότητα ἐλευθέρας λειτουργίας τῆς συνειδήσεως διὰ τὸ καλὸν τῆς Ἀκαδημίας καὶ τοῦ τόπου.

Τὸ βῆρος τῶν οὐκ ὀλίγων δεκάδων ἐτῶν τῆς ζωῆς μου καὶ τῶν ὡς ἄνω πολλῶν καὶ ἀκανθωδῶν προβλημάτων, τῶν ὁποίων ἡ λύσις καθίσταται ἐπιτακτικὴ καὶ ἐπιείγουσα διὰ τὴν ζωὴν καὶ τὴν προκοπὴν τῆς Ἀκαδημίας ἡμῶν, ἐλπίζω ὅτι θὰ καταστήσουν ἐλαφρότερον ἢ μακρὰ μου πεῖρα καὶ ἡ ἀπέραντος ἀγάπη μου καὶ ἀφοσίωσις πρὸς τὸ Ἀνώτατον τοῦτο πνευματικὸν Ἰδρυμα τῆς χώρας, ἰδίᾳ δὲ ἡ πρόθυμος συμπαράστασις τῶν ἐν τῇ Συγκλήτῳ, ἀλλὰ, ἀγαπητοὶ Κύριοι Συνάδελφοι, καὶ πάντων ὑμῶν τῶν ἄλλων.